



# GERJEMENTE



## Cegléd és környéke NEMZETI HÍRLEVÉL

II. évfolyam, 3. szám

2005. március

### Egy a tábor, sok a zászló!

(Reagálás a Ceglédi Kúrtszó februári számában megjelent „4x4=16, avagy kiben bízhatunk?” című, névtelenül közzétett írásra.)



A Jobbik, megalakulásától kezdve (2003. november 24.) folyamatosan azt a vádat kapja, hogy megosztja a jobboldalt, ha indul a 2006-os választáson. Van, aki jóindulatúan fejezi ki magát, van, aki dühtől vörösödő arccal közli velünk félelmeit. Suttogó pletykaként terjed a Fidesz-szavazók körében és néha úgy néznek ránk, mintha ellenségek lennénk. Bármilyen tevékenyek is vagyunk és teszünk olyan dolgokat, amelyek a Fidesznek eszébe sem jutottak, elhangzik ez az „okoskodás”, és máris meg vagyunk bélyegezve.

Azt hiszem, itt az ideje, hogy leírjam, én mit gondolok erről.

Ott kezdem, hogy 2002 tavaszán a Fidesz nyert, de elbukott a jobboldal négy évre. *Csurka István* és a hozzá közel állók „sokat tettek” azért, hogy a MIÉP megszűnjön komoly erő lenni, a Kisgazdapártot és a kereszténydemokratákat felszámolták. A Fidesztől jobbra tehát támadt egy légi üres tér, mely mostanára egyre nagyobb lett. Az MDF pedig agonizál és erodálódik.

Két megoldás látszott a már említett üres tér betöltésére.

Az egyiket a Fidesz szolgáltatja. Vagyis, egy szervezeti megújulás keretében néppártként lefedje a jobboldalt, méghozzá úgy, hogy szinte nagyjából minden nézet, vagy társadalmi forma meg tudjon jelenni a párton belül – hogy a polgári értékek mellett képviselje a kereszténydemokráciát és a kisgazda gondolatiságot is.

Ez pártpolitikai szempontból egy nagyon frappáns ötletnek látszott, de a gyakorlatban nem működik.

*Semjén Zsolt*, aki a kereszténydemokrata ügyeket viszi a Fideszben, vajon be tudja-e tölteni szerepét úgy, hogy a kereszténydemokrata érzelmű szavazótábor maradtalanul elfogadja azt a helyzetet, hogy nincs szükség saját képviselőre? *Semjén* úr és *X* számú követője a Fidesz szárnyai alatt igazából és hitelesen ki tud állni majd a kereszténydemokrata értékek mellett?

Ugyanez vonatkozik *Túri Kovács Bélára*

és követőire is. Szerintem, bármennyire akarják, ez akkor sem fog működni. A tagozatalapítás egy praktikus ötlet, de engem inkább emlékeztet egy vállalati átszervezésre, amelyből bőven kijutott a magyar társadalomnak az utóbbi évtizedben. A jószándékot nem kérdőjelezem meg az ötletgazda esetében, mégsem lehet komoly történelmi hagyományokkal rendelkező csoportosulásokat beolvasztani egy reorganizációs terv keretében.

Beolvasztani egy modern néppártba, amely olyan EU mellett teszi le a voksát, amely szakít a kereszténységgel, illetve agrárpolitikájával tönkreteszi a magyar mezőgazdaságot is (itt a kettős mércére, a földfelvásárlásokra és a rossz minőségű élelmiszerekre stb. gondolok), valamint új alkotmányával, a tagországok maradék nemzeti kereteit veri szét. Ellentmondásos, ugye?

A másik alternatíva az, hogy a választások után maradó üres térbe kerüljön be az újjászerveződő Kisgazdapárt, valamint jelenjen meg egy, a keresztény értékekért őszintén kiálló kereszténydemokrata formáció, és a *radikális erők képviselőjében a Jobbik*. Pártunk tagságának nagy része soha nem volt hivatásos politikus, nem sároződött be az elmúlt évtizedekben, és rendelkezik olyan erényekkel, tartalékokkal, amelyekkel a jelennel elégedetlen tömegek nem kis részének az érdekeit tudja képviselni a jövőben.

Elképzelhető az is, hogy a Fidesztől jobbra álló pártok és szervezetek egy közös választási szövetségben indulnak annak érdekében, hogy 2006-ban a baloldal ne tudjon kormányt alakítani. Ez úgy lehetséges, hogy a Fidesz és a fent említett pártok és szervezetek együtt győzik le őket. Ez lenne az igazi összefogás, nem a tagozatok szintjén megjelenő érdekképviselő, amely egyre több választópolgár szerint nem működik, mert túl művi.

Érveimet azzal is alá tudom támasztani, hogy tőlünk nyugatra minden jelentős konzervatív győzelem csak széles körű összefogással sikerült. Akinek ezek után is kételyei lennének, még annyit, hogy amikor a Jobbik megalakult, *Kovács Dávid*, a párt országos elnöke kijelentette, hogy a miniszterelnök-jelöltünk nekünk is *Orbán Viktor*. Ugyanez hangzott el nemrég *dr. Réti Miklós* szájából is, aki immáron megkérdőjelezhetetlenül a Kisgazdapárt országos elnöke. Igaz, hogy komoly és kemény munka vár rá, de tudomásul kell azt is venni, hogy a földből élők csak egy hiteles Kisgazdapártra fognak szavazni, amely támogatja a Fideszt, mert az csak egy ilyen összefogással kerülhet kormányra.

Rövid az idő, és rengeteg a munka. Nem riogatni kell tehát a szavazókat a megosztással, hanem keményen dolgozni, amit egyre többen hiányolnak a jobboldalon.

*Kökény Ferenc*

## Piknik mínusz 16 °C-ban

A piknik olyan összejövétel, ahova a résztvevők maguk viszik a közösen elfogyasztható ételeket.

Nem is lenne rossz egy kellemes délutánon a családi-baráti összejövétel a vegyszerektől mentes, dús fűvű réten vagy hús lombú fák alatt, ahol csodaszép madárdal a háttérzene.

De az élet képes túlélni önmagán és valami újat alkotni. Így vagyunk a piknikkel is. Az új magyar változatot is az élet hozta létre, mégpedig Budapesten, a Kossuth- és Felvonulási téren, valamint az ország sok-sok útvonalának csak az egyik oldalán, több tízezer, az FVM szakminisztere szerint csöpögő nyálú, hatalomsóvár emberek, akiket megfizettek.

Pedig éppen az a baj, hogy nem fizették meg, illetve *nem fizették ki* a gazdáknak járó, törvényben biztosított támogatási pénzeket. Ennek egyik része uniós pénz, amit Brüsszel küldött még ősszel, ezért egyáltalán nem érinti a magyar büdzsét, vagyis nem kell elvenni senkitől sem! A kisebb részt a magyar állam vállalta fel kifizetési renddel. Ezt törvénybe foglalva miniszterelnöki és szakminiszteri aláírással megerősítve.

Hajdanán két parasztember között egy megegyezést a puszta kézfogás szentesítte. Ilyen volt a parasztbecsület. Kár volt elfeledtetni.

Sajnos ezek a jogosan járó pénzek – amit a lengyel és szlovák gazdák már

decemberben megkaptak, anélkül, hogy traktorokkal az utakra vonultak volna – nálunk csak a gazdatüntetések nyomására kezdtek csordogálni.

A SAPARD- és AVOP-pályázatok elnémultak. A gazdák ezekre a pénzekre is alapozták a saját s önmagukon keresztül az ország ellátását. A megtermelt gabona jó része még ma is a tárolókban van bérleti díj ellenében, a másik fele mélyen ár alatt kényszerből került eladásra a gép alól, aratáskor.

A meglévő terményt nem lehet eladni, alig van állat, ami megegye – azt a kevés állatot is nehezen lehet értékesíteni, nem működik az intervenció. Nincs a gazdáknak bevétele. Nem tudnak vetni, nem kell a világhírű magyar búza. Üres zsebbel pedig nagyon nehéz. Nehéz, mert a bank könyörtelenül behajtja a traktor, vetőgép törlesztőrészeit. A vetőmag, a gyomirtó-permetezőszerek ára már a csillagos eget közelíti, az üzemanyag is egyre drágul. Az adminisztráció egyre bonyolultabb, sok esetben értelmetlen, felesleges.

Aki nincs mezőgazdaság-közelben, annak a gazdák jelenlegi helyzete úgy érzékelhető, mintha a megadott napon nem jönne a nyugdíj, a fizetés, de még 5 hónap múlva sem, ennek ellenére a családot fenn kell tartani, a rezsisz ki kell fizetni, mert különben kikapcsolják a világítást vagy a fűtést, vagy elárverezik a házat.

Rendkívül fontos lenne tudni mindenkinek, hogy a haza *fundamentuma* a föld és az azt művelő parasztember. Ők termelik évszázadok óta az „életet” az ország minden egyes polgára számára, még azoknak is, akik most elítélik őket. Ők teremtették meg a túlélés praktikáit, a magyar kultúrkincs alapköveit. A közülük származó művészek ezeket összegyűjtötték, formába öntötték és szétvitték a világba. Erre építkezne most a falusi turizmus, csak éppen sorvadozik a falusi létforma, óvodái, iskolái, közlekedése és postája felszámolása miatt.

Most volt igazán szükség a problémamegoldó, józan paraszti észre. A magyar parasztember szívós és kitartó fajta. Heteken keresztül, ázva-fázva viselte, tűrte az időhúzást és a kifárasztást. Szerencsére sok budapesti lakos példaértékűen állt melléjük.

Február 22-én déli 12 órára, nagygyűlésre hívta a MAGOSZ az ország gazdáit a fővárosba. Kb. húszezer ember el is fogadta a meghívást az Országház, illetve az FVM elé. Hozták a magyar zászlókat, hozták a vastkos szövegű transzparenseket, hozták indulataikat és hozták reményeiket.

Szerencsére egyre többen megértik, ha a magyar mezőgazdaság padlóra kerül, akkor eltűnik az az öserő, amit már a tárdúlás, a török veszedelem, a kényszerű szövetkeztetés komoly próbára tett. De még van! Éppen ezért ezt elveszejteni *végzetes* hiba lenne. **Boros Dánielné**

## Az agrártámogatásokról

Európa nyugati részének államai a II. világháború után külön-külön, illetve együttesen arra az elhatározásra jutottak, hogy élelmiszerből *önellátásra* rendezkednek be. A döntést a gazdálkodók irányába tett konkrét intézkedések követték: a vetőmaghoz, gépekhez, műtrágyához való hozzájutás elősegítése, a termeléshez vagy területhez kötődő támogatások növelése és bővítése, mezőgazdasági kutatóintézetek, vetőmag-nemesítők alapítása, szaktanácsadói hálózat kiépítése, raktárak, hűtőházak és vágóhidak tömkelegének létrehozása, stb. A termelési kedv növekedéséhez a kedvezményes hitelek és adózási rendszer is nagymértékben hozzájárult. Az intézkedések végül is meghozták a kívánt eredményt, az önellátás mint cél a stratégiai fontosságú cikkek közül (tej, hús, búza) megvalósult. Sőt, a gazdálkodók egyre többet állítottak elő, már exportra is jutott, a 90-es években pedig eladatlan vaj-, sajt- és húshegyek tornyosultak a hűtőházakban.

A mértéktelenül felfuttatott mezőgazdasági termelésnek azonban nem várt következményei is lettek: a talajszerkezet romlása, a talajvizek elnitratosodása, a természeti környezet nagyfokú pusztulása. Binçium és Hollandia nagy része „zöld sivataggá” vált, ahol nincsenek vadvirágok, kipusztult a sündisznó és a vadnyúl, nincsenek erdősávok és madárfészkek, a növényi és állati élővilág változatossága drasztikusan csökkent. Így a korábbi termelési mód és agrárpolitika korrigálása – egyidejűleg kétirányból is – parancsoló szükségszerűséggé vált. Azaz: csökkenteni a mezőgazdasági termelést (kerülendő a túltermelést), úgy, hogy a természeti környezet is gyógyuljon. E két fő célkitűzés mentén változott meg néhány évvel ezelőtt

a volt 15-ök agrárpolitikája. Ami Magyarországot illeti, az élővilág egyensúlya már nálunk is megbillent, bár még messze vagyunk a hollandiai állapotoktól. És abból a célból, hogy ne is érjük el azokat, illetve környezeti feltételeink javuljanak, írta ki a kormány 2004 őszén az ún. agrárkörnyezet-gazdálkodási pályázatokat. A benyújtási határidő november 26-a volt, az országos pályázható összeg (felfelé kerekítve) 20 milliárd Ft, melynek megosztása – forrása: 20% (4 mrd Ft) a magyar nemzeti költségvetés, 80% (16 mrd Ft) ún. brüsszeli pénz.

E pályázat jelenlegi állása: 3-4 szeres túligénylés. A benyújtott kérelmek elbírálására, illetve a pályázók kiértékelésére meghatározott határidők február 26-án lejártak, ennek ellenére az egész országban senki semmi határozatot nem kapott. Úgy tűnik, a határidők betartása csak a pályázó/kérelmező kötelessége.

Ami a pályázható összeget illeti: ha a budapesti kormányzat az önrészt megduplázná, úgy Brüsszel 32 mrd forintot tesz hozzá. Soha jobb alkalom nem adódik arra, hogy a magyar vidék segítséget kapjon, értelmes célok mentén (környezetvédelem!), zömében brüsszeli pénzek felhasználásával!

A közelmúltban jelent meg a 11/2005. sz. FVM rendelet. Ez, eltérően a korábban közzétett rendeletről (150/2004. FVM), egyszerűen törli ebben az évben az agrárkörnyezet-gazdálkodási pályázati lehetőséget. E törlés következményében azt jelenti, hogy a jelenlegi budapesti kormányzat elzárja a magyar gazdálkodók előtt a Brüsszeltől igényelhető pénzek egyik forrását.

És most álljunk meg itt egy pillanatra. Kérem a T. Olvasót, hogy az eddig leírtakat ismét olvassa végig, majd...döntse el, hogy a mostani kormány kinek a pártján áll?

**Csuri Károly** növényvédő szakmérnök



## Ősnyelvünk esodái

A március 15-i ünnepegről hazatérve, bekapcsoltam a televíziót. A közszolgálati csatornán éppen *Glatz Ferenc* úr beszélt a „Magyar történelem 1000 esztendejéről”, és többek között a következő kijelentés ütötte meg a fületem:

„A magyarság történelme egy sikertörténet, mert: ötven – legfeljebb százezer – magyar ajkú honfoglalóból mára 15 millióra gyarapodtunk.”

Elhangzott mindez azután, hogy a ceglédi Kossuth Lajos szobor tövében, az ünnepi szónok a reformkorban kialakult modern magyar nyelvről beszélt.

Tisztelt magyar ajkú olvasó! Gondoljon bele: egy, legfeljebb két ceglédnyi magyar elfoglalta az egész Kárpát-medencét, elterjesztette a nyelvét, száz év alatt a sátorlakó nomádból letelepedett földművelővé vált, felépített egy országot városokkal, falvakkal, várakkal, templomokkal és pogányból a korabeli Európa meghatározó keresztény államává lett... Ön szerint hihető ez? Sűrű száz év lehetett!

Az mellett, hogy a XIX. századi nyelvújítók mozgalma komoly eredményt ért el – s amiről illik is megemlékezni –, a nyelvtudomány tartozik a nemzetnek azzal, hogy a modernség dicsérete mellett méltó helyet biztosítson a reformkor előtti magyar nyelv értékeit ápoló személyeknek. Gondolok itt *Balassi Bálint* verseire, amelyek a mai napig is jól érthetőek, annak ellenére, hogy verseit jóval a modern magyar nyelv megalkotása előtt írta.

Biztosan sokan nem hallottak még a *Czuczor-Fogarassy* gyököszótárról, amelyet sokak véleménye szerint az iskolákban sem ártana tanítani, sajnos kereskedelmi forgalomban sem kapható. Talán azért félnek ettől a szótártól a mai napig, mert bárki számára, aki beleolvas, azonnal világossá válik, hogy nyelvünk nem lehet az a finnugor, török, szláv, germán és még a jó Isten tudja hány nyelvből összekutyult egyveleg, amit a Magyar Tudományos Akadémia hirdet nagy buzgalommal. Idégethetnék olyan nem magyar anyanyelvű lángészeketől, akik több nyelvet beszéltek, de nyelvünkről csakis felsőfokon, csodálattal és tisztelettel szóltak.

*Mezzofanti* vatikáni bíboros, több nyelv ismerője szerint: „A magyarok nem is tudják, hogy nyelvükben micsoda kincs lakozik.”

*Sir Bowring* nyelvész, irodalmár sok nyelvvel való összehasonlítás után így írt nyelvünkről: „Aki a magyar nyelvet megfejti, az isteni titkot boncolgat, annak is az első tételét. Kezdetben vala az Ige és az Ige vala az Isten, s az Isten vala az Ige. A magyar nyelv egyetlen darabból álló terméskő, amelyen az idők viharai karcot sem ejtettek. Nem az idők változásától függő naptár. Nem szorul senkire, nem kölcsönöz, nem alkudozik, nem ad és nem vesz senkitől. E nyelv a nemzeti önállóság, a szellemi függetlenség legrégebb és legfényesebb emléke.”

Azért tőlük idéztem, mert rájuk igazán nem lehet az elfogult magyarkodó vádját sütni. S ha valaki mégis elfogultsággal vádolna, kérem olvassa *Kiss Dénes* nyelvről szóló remekműveit, *Varga Csaba* okfejtéseit. Higgye el a kedves olvasó, olyan csodálatos világ tárul fel, ami csakis a miénk, amit naponta használunk, s talán ezért nem vesszük észre a csodáit. Végezetül azzal búcsúzó a kedves olvasótól, amivel őseink búcsúztak minden mese végén: aki nem hiszi, járjon utána. Megéri!

Benedek Zoltán

## Made in China

Európában egyedülálló jelenséggel állunk szemben. Magyarországon annyi kínai üzlet található, hogy ennél több már talán csak Kínában van. Városunk az országos átlagnál is többebbel „büszkélkedhet”, csak a belvárosban 10 ilyen bolt van. Cegléd legfrekvenciáltabb területein sorra kínai üzletek nyíltak, amelyek többek között a nagy múltú áruházak és üzletközpontok helyén alakultak. Ezek az üzletek a legegyszerűbb berendezésekkel vannak felszerelve, az árukészlet minősége sok kívánnivalót hagy maga után, a kiszolgálás pedig – tisztelet a kivételnek – kritikán aluli.

Az olcsó árak miatt a vásárlók elcsábulnak a gyengébb minőségű, sokszor adózatlanul, illegális úton behozott áruk felé. Ezzel szemben a magyar vállalkozók hivatalosan adózott, garanciális termékei a háttérbe szorulnak.

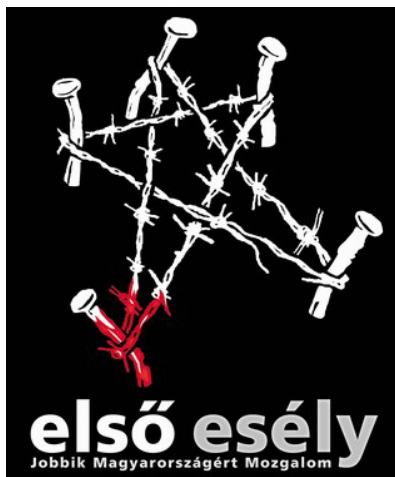
Amennyiben ezen tendencia folytatódik vagy fennmarad, a városunkról alkotott összkép az ide látogatók szemében kedvezőtlenül alakul. Az ilyen üzletekben történő vásárlásunkkal pedig elősegítjük a tőke kivándorlását, gátat szabva ezzel a helyi fejlődésnek.

Farkas Tamás

## Tavaszcím

Midőn a tájat még vastagon takarja a hó,  
A tudat, hogy jön a tavasz, nagyon, de nagyon jó.  
Így várja ez az ország a tavasz ünnepe,  
De nem hallunk mást, csak rossz híreket.  
Hiába a sok rügy, az étellel teli bimbó,  
Mikor az emberi tisztesség ennyire olcsó.  
Telnek az évek, mennek egymás után sorba,  
A tavasz nem jön, csak egy újabb rabló horda.  
Elfelejtik a történelmet, kik e nemzetet megosztják,  
Csak akkor virágzott, ha a szabadságát meghagyták,  
Nem akarja senki szolgának nevelni a gyermeket,  
Ez az a féltés, mi egyre apasztja e nemzetet.  
E nemzetet mely úgy tengődik, mint egy elhagyott árva,  
Pedig ha hagynák, a népek közt biztos elől járna.  
Láncunk a jog, béklyónk a szegénység, az idegen érdek,  
Állj meg magyar, vedd észre, segítesz kirabolni a néped!  
Állj meg, ne légy díszes palotákban, cifra ruhás lakáj,  
Mert ha kiszolgáltál, elcsapnak, azután se otthonod, se hazád!  
Becsüld meg a szépet, de leginkább az igaz szót,  
Mert nem találták még fel a púpos koporsót!  
Nagy a veszély, most kell igazán ember a gátra,  
Magyar a magyart, pár garasért ne szúrja hátba!  
Tegyük az ellen, mi az országot bántja,  
Mert e tündéreknek nem volt, de nem is lesz párja.  
Bár az összetartás, manapság köztiünk igen ritka,  
Ezért emeljük hát szemünk 1848-ra.  
Amikor még fém az akarat, nemes a hevület, és arany a költő,  
E pazar kincsekért nagy árat fizetett, sok emberöltő.  
Emberek, kik nem kérdezték, a szabadságnak mi az ára,  
Érte oroszlánként küzdöttek, bár mily mélyen volt bezárva.  
Ezen férfiakat övező glória, ha meg is fakult,  
Amit tettek, s ahogy tették, az soha nem lehet elavult.  
Nem bánt meg ki úgy véli, az ideám ősrégi kövület,  
Neki és másoknak a pusztában, megrakok egy őrtüzet,  
Nem lesz hivalkodó, üde lángja majd szerényen világít,  
De közelebb hozza azokat, kiket nem a pénz színe irányít.  
És elvisszük az ország szekerét egy más irányba,  
Ahol eljön a tavasz, és a virág nem nyílik hiába,  
Égből, ha a jó isten lenéz, majd örömmel látja,  
Hogy nem való más bokréta, az ő szent kalapjára.

Cegléd, 2005. március – Zsengellér József



## MEGHÍVÓ

A Jobbik Magyarországért Mozgalom

### „Első esély” program

**A kommunista bűnözők felkutatásáért** címmel  
KÖZÉLETI FÓRUMOT TART CEGLÉDEN.

Meghívott vendégünk:

**Molnár Tamás** publicista, a Jobbik országos alelnöke  
Helyszín: a KASZINÓ

Időpont: **2005. április 01. (péntek) este 6 óra**

*Tisztelettel és szeretettel hívunk és várunk minden kedves érdeklődőt.*

## Kiváló Magyar Élelmiszer

Azt, hogy a magyar élelmiszerek finomak, nem kell bizonyítani. A magyaros ízvilágot tükröző hazai gasztronómia is ezekre a jó minőségű élelmiszerekre épül. A ma emberének azonban már nem csak az a fontos, hogy az elfogyasztott étel tetszetős és jóízű legyen. Legalább ennyire számít az élelmiszerek eredete, minősége is. Egészségünk megőrzéséért sokat tehetünk, ha gondosan választjuk meg az ételinkhez felhasznált alapanyagokat és garantáltan egészséges, biztonságos élelmiszereket fogyasztunk.

A Kiváló Magyar Élelmiszer védjegy ezt a garanciát nyújtja a saját és családjuk egészségéről felelősen gondolkodóknak. A védjegy a megjelölt áruk piaci átlag fölötti minőségét jelzi.

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium 1998-ban hozta létre a Kiváló Magyar Élelmiszer védjegyet, amelynek elnyerésére önkéntes alapon pályázhatnak a gyártók, termelők. Pályázni olyan Magyarországon forgalomba hozott termékekkel lehet, amelyek legalább egy tulajdonságukban kiemelkednek a többi hasonló, itthon előállított termékhez képest és az EU-ban forgalmazott, kiváló minőségű termékekkel is összemérhetők. A védjegyes termékek rendszeres utó-



ellenőrzését a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség, az állategészségügyi és élelmiszerellenőrző állomások folyamatosan végzik. A védjegy a kereskedők és a fogyasztók számára egyaránt garanciát jelent.

Jelenleg 350 termék viseli e védjegyet. A kiváló minőséget garantáló védjegy logója a csomagoláson jól láthatóan kerül elhelyezésre, hogy első pillantásra nyilvánvaló legyen: az adott termék többlettértékkel rendelkezik a versenytársak hasonló produktumaihoz képest (a logó piros-fehér-zöld színű).

A Kiváló Magyar Élelmiszer védjegyes termékek teljes listáját a [www.amc.hu](http://www.amc.hu) honlapon lehet megtalálni.

Örülünk, ha itt Cegléden is egyre több ilyen védjegyes termékkel találkozhatnánk az üzletekben. Sajnos, friss, előhűtött baromfi húst ezzel a logóval pl. csak a SPAR áruházban lehet kapni, pedig máshol is

szívesen látnánk.

Kérjük az üzletek vezetőit, hogy ha Kiváló Magyar Élelmiszer védjegyes termékeket forgalmaznak, tegyék ki kirakatukba ennek reklámját a boltjukban kapható áruk listájával együtt, és ha tehetik, tegyék közzé más módon is.

Akinek fontos az egészsége és a jó minőség, az bizonyára ezekből válogat majd, és barátainak, ismerőseinek is elmondja, hol vette az árut.

*Korondi*

### • Felhívás Olvasóinkhoz!

Akinek véleménye vagy észrevétele van számunkra, azt kérjük, jelezze írásban vagy telefonon. Személyes és családi indíttatású ügyek kivételével, minden témával foglalkozunk, amely a közélet tisztaságát és az erkölcsi tisztulást segíti elő. A hozzánk fordulókat személyét bizalmasan kezeljük.

*A Szerkesztőség*

### • Felhívás!

Várjuk sorainkba azokat a nemzeti érzelmű embereket, akik szeretnének tenni valamit városunkért és hazánkért. Jelentkezni lehet a **06-70/944-3556**-os telefonszámon.

*Jobbik Magyarországért Mozgalom Ceglédi Szervezete*

**KÖSZÖNET** támogatóinknak, akiknek segítségével kiadványaink, rendezvényeink létrejöhetnek: **Vígh és Isa Kft.**, **ÖMV benzinkút**, **BauTrans Kft.**, és mindazoknak, akik nevüket nem kívánják felfedni. A továbbiakban is örömmel vesszük a jószándékú segítséget, és az anyagi támogatást. Aki támogatni szeretné a Gerjementét, az alábbi bankszámlaszámra történő befizetéssel teheti ezt meg: **11705008-20485643**. A csekkre kérjük, írják rá: „Cegléd, Gerjemente”.

### **Olvasásra ajánljuk:**

- Magyarok Lapja (folyóirat)
- Kárpátia (folyóirat)
- Nemzetőr (hetilap)
- Magyar Jelen (hetilap)

GERJEMENTE Cegléd és környéke NEMZETI HÍRLEVÉL  
Megjelenik havonta. Kereskedelmi forgalomba nem hozható. Ingyenes hírlevél.

Szerkesztő: Seewald László

Elérhetőség: [gerjemente@vipmail.hu](mailto:gerjemente@vipmail.hu) • Tel.: 06-20/474-3985